

O. Andersen, M. F. Mortensen, M. K. Sørensen, Jørgen Jørgensen (Lejre), N. Neergaard, Clausager, J. C. A. Larsen, Svend Nielsen, Vejen, Korsgaard og Fibiger.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Næringslov.

Valgt blev: *J. P. Larsen, M. K. Sørensen, Trier, O. Andersen, Jens Sørensen (Sejlfjord), A. C. Mortensen, Rasmussen (Gylling), Rager, J. C. A. Larsen, Pinstrup, Stebsager, Himmelstrup, Christensen (Høng), Hendriksen og Koch.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Godkendelse af den den 27. Juni 1930 undertegnede Overenskomst mellem Danmark og Island angaaende Fremgangsmaaden ved Bilæggelse af Tvistigheder.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2245).

Sagen sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stauning): Det foreliggende Forslag til Beslutning tilsigter at godkende den i Juni Maaned d. A. undertegnede Overenskomst mellem Island og Danmark, der bestemmer, at alle Tvistigheder, som maatte opstaa de to Lande imellem, skal bilægges ved Voldgift. Der blev ved Bestemmelsernes Udformning taget særligt Hensyn til den mellem Island og Danmark bestaaende Forbundslov, særlig til dennes § 17, der omhandler Uoverensstemmelser navnlig med Hensyn til Forbundslovens Forstaaelse, hvilke Uoverensstemmelser skal tages op til Afgørelse paa en i Henhold til nævnte § 17 fastsat Maade.

Bortset fra dette særlige er Overenskomstens Indhold ganske overensstemmende med Indholdet af de Overenskomster, der er afsluttet med de øvrige nordiske Lande angaaende fredelig Bilæggelse af Uoverensstemmelser.

Man kan vistnok med nogen Ret mene, at denne Overenskomst for saa vidt er overflødig, som vi i Forholdet til Island indtager en særlig Stilling, idet vi har en Forbundslov, som ordner Forholdet mellem de to Lande. Men da Islands Alting ved en Beslutning i Maj 1927 havde udtalt Ønske om at faa en særlig Overenskomst med Danmark, blev der af den daværende Regering optaget Forhandlinger om Sagen. Disse Forhandlinger er resulteret i den Overenskomst, som nu i Sommer blev undertegnet. Der var formentlig heller ikke nogen særlig Grund til at modsætte sig Afsluttelsen af en saadan Overenskomst, som jo ikke paa noget Punkt er anderledes end de Aftaler, vi i øvrigt har med andre Lande, og som vi i og for sig efter min Mening kunde siges at have med Island i Forvejen.

Jeg skal da tillade mig at anbefale det høje Ting at tiltræde Overenskomsten, som ganske særlig vil have sin Værdi som Vidnesbyrd om den Villie til Samarbejde og til Fred, som har fundet Udtryk i de to Landes overensstemmende Beslutning, og ogsaa sin store Værdi derved, at den er Udtryk for et Ønske fra begge Sider om et godt og broderligt Forhold mellem Island og Danmark.

Hans Nielsen: Jeg kan i alle Henseender slutte mig til de Udtalelser, som nu blev fremsat af den højtærede Statsminister, og skal ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg vil kun fremhæve, at denne Voldgiftsoverenskomst omhandler *alle* Retsvistigheder, som maatte opstaa. Naar det ikke vil være muligt at løse dem paa almindelig Vis, ved Forhandling mellem de to Afdelinger af det dansk-islandske Nævn, bliver saadanne Tvistigheder henvist til den mellemfolkelige Domstol. Overenskomsten gaar altsaa saa vidt, som nogen Voldgiftsoverenskomst gaar; der er ikke nogen Begrænsning og ikke taget noget Forbehold.

I 1918 blev Island et frit og uafhængigt Land; dette understregede man paa en Maade ved den store, pragtfulde Tusindaars-Fest, som Island afholdt i den forløbne Sommer paa Tingvallasletten. Man ønskede da, at Repræsentanter for Danmark og Island skulde underskrive en Voldgifts-